

РЕШЕНИЕ

№ 1190

гр. Пловдив, 17.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛОВДИВ, ХІХ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на седемнадесети февруари през две хиляди двадесет и
трета година в следния състав:

Председател: Димитрина Ил. Тенева

при участието на секретаря Малина Н. П.
като разглежда докладваното от Димитрина Ил. Тенева Гражданско дело №
20215330112078 по описа за 2021 година

Предявен е иск по чл. 422, вр. с чл. 415 от ГПК вр. с чл. 79 от ЗЗД и 99
от ЗЗД, и чл. 86 от „ЕОС МАТРИКС“ ЕООД, с ЕИК 131001375, със седалище
и адрес на управление: гр. София, район Витоша, ж.к. Малинова Долина, ул.
”Рачо Петков-Казанджията” № 4-6, представлявано от Р. И. М. - Т., чрез адв .
Д. против В. Е. Т. ЕГН: ***** гр. *****, бул. ***** №
****,ет. ***, ап. **, за признаване за установено, че ответника дължи на
ищеца сумата от 5866,01 лв. – главница, по Договор за потребителски кредит,
обезпечен с поръчителство № ***** от 12.06.2008 г., сключен със
*****/, вземането по който е прехвърлено с Договор за
цесия от 28.09.2012 г., ведно със законна лихва върху главницата, считано от
датата на подаване на заявлението -26.05.2021 г. до окончателното изплащане
на сумата. Притендира разноски.

В исковата молба се твърди, че на 12.06.2008 г. в гр.*****е сключен
договор за кредит между *****/ и ответника. Предоставена
е сума от 10000 лв. Договорния лихвен процент е образуван от ОЛП-4,9 % и
надбавка 7,35 %. Плащането е на 120 равни месечни погасителни вноски от
12.07.2008 до 12.06.2018 г. Платени са суми, които са погасили 1704,47 лв. –
главница и 3365,34 лв.-договорна лихва. Първата забава е от м. май 2011 г.
Няма обявена предсрочна изискуемост. На 28.09.2012 г. вземанията са

цедирани на ищеца. Длъжника е уведомен. След прехвърлянето е платена сумата-2900 лв. по сметка на ищеца, в периода 07.07.2020 г.-07.11.2012 г. Задълженията са притендирани по чл. 410 от ГПК ч.гр.дело № 8657/2021 г. Срещу издадената заповед е подадено възражение.

В предоставения срок за отговор ответника оспорва иска. Признава сключването на договора за кредит. Оспорва цесията. Притендира изтекла давност.

Предвид заявениет твърдения и събраните доказателства съдът намира за установено следното.

От представените писмени доказателства- договор за потребителски кредит 12.06.2008 г. е видно, че на същата дата между ответника и ***** АД е сключен договор за потребителски кредит в размер от 10000 лв. със срок от 120 месеца, усвоим до 11.07.2008 г. при ГПР от 13,97 %, нефиксиран ГЛП образуван от ОЛП-4,9 % и надбавка 7,35 %. Предвидено е едностранно изменение на лихвени процент от страна на банката. Дължи се еднократна такса за разглеждан на искането в размер от 1,75 % разрешения кредит.

От представения договор за цесия от 28.09.2012 г., потвърждение, приложение, уведомление (лист 34-41 от делото) е видно, че кредитора е прехвърлил на ищеца вземането си към ответника в размер от 8766 лв., за което Т. е уведомен на 24.09.2020 г.

От представената справка за движение по сметката на ответника при кредитора(лист 116-118 от делото) служебна бележка от 24.09.2021 г., изготвена от ищеца и заключение по изготвена ССЕ от 06.02.2023 г. е видно, че заемната сума е усвоена от ответника на 12.06.2008 г. От Т. са платени към 28.09.2012 г. суми в общ размер от 6935 лв., които са погасили 1704,47 лв.-главница, 3365,34 лв.-договорна лихва и 1715,20 лв. –просрочена лихва, 150 лв. такси. След прехвърляне на вземането и към 26.05.2021 г. е внесена сума от 2900 лв. Със същата е погасена 2429,52 лв.-главница и 470 лв.-лихва. ГЛП е 12,25 %. Същият не е променян до края на договора-12.06.2018 г.

От приложеното ч.гр.дело № 8657/2021 г. е видно, че за притендираните вземания ищецът се е снабдил със заповед за изпълнение, срещу която е подадено възражение.

Предвид така установените факти съдът намира от правна страна следното:

Поради подаденото възражение от длъжника срещу издадена заповед за изпълнение по ч. гр. дело № 8657/2021 г на ПРС по реда на чл. 410 от ГПК и разпоредбата на чл. 415 от ГПК, съда намира, че е налице правен интерес от предявяване на настоящия положителен установителен иск чл. 422, ал. 1 ГПК

от страна на заявителя –ищец „ЕОС МАТРИКС" ООД.

Уважаването на предявената притенция предполага установяване на притежавано от ищеца ликвидно и изискуемо вземане от ответника.

Предвид установените факти от събраните писмени доказателства съда намира на доказано обстоятелството, че между ***** АД и В. Т. е сключен договор за кредит. Тъй като по своя характер договора е реален, за да възникне задължение на кредитополучателя за връщане на заемната сума е необходимо получаването и от същия. Тези обстоятелства не се оспорват от ответника, поради което наред с признанието за възникването на правоотношението съдът намира, че се налага извод за доказаност на факта на усвояване на предоставената сума.

По отношение основаниято, на което ищеца притендира процесното вземане от ответника, съдът намира, че установените данни за сключен договор за цедиране на задълженията на Т. към ***** АД в полза на „ЕОС МАТРИКС" ЕООД и връчено уведомление на длъжника преди образуване на заповедното производство, легитимират ищеца като кредитор на ответника и той разполага с възможност да предяви притенцията си.

Доколкото не се спори между страните, а и с оглед качеството на ***** АД на финансова институция по ЗКИ и на ответника на физическо лице получаващо средства за финансиране на лични потребности, следва да се приеме, че сключеният договор по своята правна характеристика и съдържание представлява договор за потребителски кредит. Съобразно с това същият попада в регулираните такива от ЗПК(отм). В тази връзка следва да се отбележи, че макар от ответника да не се навеждат възражения за несъответствия на договора с ЗПК, то съдът е задължен служебно да следи за наличие на неравноправни и нищожни клаузи в договорите, което налага да се извърши проверка на договора за такива. На тази основа съдът счита, че в процесния договор за кредит е налице формално посочване на размера на ГЛП и ГПР, тъй като не е ясно на условия за прилагането му. Не е ясна и методиката на формиране на ГПР. В чл. 3, ал. 1 от договора е предвидено заплащане и на еднократна такса за разглеждане на искането. Не е ясно дали същата участва в ГПР. Така изброените обстоятелства сочат несъответствие на клаузи на договора с разпоредбите на чл. 7 от ЗПК(отм). Това от своя страна води по аргумент на чл. 14 от ЗПК(отм.) до недействителност на

договора за кредит и налага връщане от заемополучателя само на усвоената главница, в случая от 10000 лв.

Доколкото се твърди, че са извършвани плащания и се установява, че същите са в размер от 9835 лв., то те следва да се прихванат срещу размера на задължението за главница. Дължимият остатък от същата възлиза на 165 лв.

В случая е недопустимо произнасяне по отношение дължимостта на неплатената главница, тъй като същата се претендира като дължима на действително договорно основание, а не на основание [чл. 14 ЗПК](#) като дадена по недействително правоотношение. Разпоредбата на [чл. 14 ЗПК](#) е аналогична на тази по [чл. 34 ЗЗД](#) и се базира на института на неоснователното обогатяване – при липсата на основание, всеки дължи да върне това, което е получил. Това би било допустимо в производство по предявен осъдителен иск от ищеца спрямо ответника. Настоящото производство е различно. Касае се за предявен установителен иск по реда на [чл. 422 от ГПК](#), което обуславя идентичност между заявеното основание за пораждане на задължението в заповедното производство и настоящето. Следователно уважаване на иска за установения размер от 165 лв. на основание чл. 14 от ЗПК ще породи несъответствие между заявените твърдения в двете производства и ще съставлява отклоняване от предмета на делото, което съставлява процесуално нарушение, а е недопустимо произнасянето от съда по непредявен иск.

Ето защо иска по чл. 422 от ГПК следва да се отхвърли.

С оглед изхода на делото на ищеца не следва да се присъждат разноски.

На ответника се дължат разноски в размер от 50 лв. за възнаграждение на вещо лице и 720 лв. за адвокатско възнаграждение съобразно представените доказателства и списък.

Водим от горното съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявеният от „ЕОС МАТРИКС“ ЕООД, с ЕИК 131001375, със седалище и адрес на управление: гр. София, район Витоша, ж.к. Малинова Долина, ул. ”Рачо Петков-Казанджията” № 4-6, представлявано от Р. И. М. - Т., чрез адв . Д. против В. Е. Т. ЕГН: ***** гр. *****, бул. *****, № *****, ет. ***, ап. **, иск за признаване за

установено, че ответника дължи на ищеца сумата от 5866,01 лв. (пет хиляди осемстотин шестдесет и шест лева и 01 ст.)– главница, по Договор за потребителски кредит, обезпечен с поръчителство № ***** от 12.06.2008 г., сключен със *****/, вземането по който е прехвърлено с Договор за цесия от 28.09.2012 г., ведно със законна лихва върху главницата, считано от датата на подаване на заявлението -26.05.2021 г. до окончателното изплащане на сумата., за които е издаден заповед за изпълнение по ч. гр. дело № 8657/2021 г на ПРС.

ОСЪЖДА „ЕОС МАТРИКС” ЕООД, с ЕИК 131001375, със седалище и адрес на управление: гр. София, район Витоша, ж.к. Малинова Долина, ул. ”Рачо Петков-Казанджията” № 4-6, представлявано от Р. И. М. - Т. да заплати на В. Е. Т. ЕГН: ***** гр. *****, бул. ***** № ****, ет. ***, ап. ** сумата от 770 (седемстотин и седемдесет) лева за разноси за настоящето производство.

Решението подлежи на обжалване пред Пловдивския окръжен съд в двуседмичен срок от датата на връчване на страните.

Съдия при Районен съд – Пловдив: _____/п/_____